

NA LETOŠNJEM DESETEM FESTIVALU «VIENNAL»

«Kadar se pojavi na platnu, bruhne občinstvo v krohot»

Na Dunaju predvajajo filme o Hitlerju - Mladina se čudi staršem, da so se navduševali nad njim - Upravičen strah organizatorjev

DUNAJ, 23. — «Vsakokrat ko se poavi na platnu, ga sprejme bučen krohot. Njegov mit je dokončno mrtev, pravi Peter Konlechner, organizator filmskega muzeja «Viennal». Adolf Hitler, bivši nacistični vodja, ki je navduševal »ese germanstvo«, predstavlja danes največji uspeh tega letošnjega filmskega festivala na Dunaju. Vsa vstopnica, kar jih je bilo na razpelo, so bile razprodane v nekaj urah — pravi Konlechner. Ker je bil sprejem tolikšen, smo morali filmsko manifestacijo podaljšati še za teden dni. Filmski festival «Viennal» je letni festival na temo. Letošnja tema je — nacistični in zavezniški propagandni filmi.

«Prav gotovo nismo mogli pričakovati takega odmeva, — zahtuje načelnik organizacije letošnje filmske manifestacije Peter Konlechner. — Nasprotno, močno smo bili zaskrbljeni. Nismo mogli vedeti, kakšen učinek bodo imeli na publiko stari nacistični filmi. Toda uspeh je izreden in vsakokrat, kadar se bivši nacistični vodja Adolf Hitler pojavi na platnu, ga sprejme bučen krohot.

Peter Konlechner pri tem dodaja, da predstavlja občinstvo v glavnem mladina. Mladina pa je močno kritična in ne sprejme pristranskih stališč in odgovorov, pa naj te prihajajo od koder koli.

«Nikoli nisem videl kaj bolj bežaste ko so nacistični filmi, — z vsemi tistimi patetičnimi govorci — rekel 21-letni dunajski visokolek Friz Schramek, ki je vpisan na fakulteti za zgodovino na dunajski univerzi. — «Toda tudi obratna propaganda, zavezniška propaganda je čisto na isti ravni.

«Niso pripravljeni na enosmernost, — nadaljuje Peter Konlechner, — ko govori o mladini. Od preteklosti so se marsikaj naučili in noben demagog jih ne bo več spelal. Mladina — pravi dobesedno Konlechner — hoče vedeti vse, o človeku, ki je bil že nekakšen idol njihovih staršev v dobi pred zadnjo vojno. In ko ga vidijo v enem izmed najbolj grotesknihih aspektov, reagirajo z jezo in bruhanjem v smeh.

«Moja ded in tudi moj oče sta bila nacisti, — pravi 22-letni šofer Karl Wetzl. — Prišel sem, oglel si človeka, ki sta ga ona dva oboževala. Zares sem razočaran in mirne duše lahko rečem, da bi Hitlerju z novo, sedanjo generacijo ne uspelo ponoviti tega kar je napravil s prejšnjo.

«Razumljivo je, da se je lahko smejal Hitlerju danes, 27 let po njegovi smrti in po vseh izkušnjah od njegovega vzpona in padca, — pravi 33-letni učitelj Karl Schweitzer. — Toda bolj važno je to, da se naša generacija kaže manj sprejemljiva za vse obljube ki jih dajejo diktatorji.

Isti človek, učitelj Karl Schweitzer smatra, da bi bilo ežrešeno, filme o Hitlerju in nacistične filme nasploh skrivati in jih ne predavati. Te filme bi morali prikazovati v vseh predelih sveta in čim večjemu številu občinstva, ker bi to služilo kot opomin proti vsem morebitnim bodočim poskusom manipuliranja z ljudmi.

Organizator festivala Peter Konlechner pravi, da je »le en par srednjih let dal pozitivno oceno o nacističnem razdobju, češ da je bila tedaj čudovito organska. To sta zakonca rekla potem, ko sta si ogledala dokumentarce o konferenci nacistične stranke, o konferenci, ki je bila 1934 leta v Nürnbergu. Toda ta primer je bil edini poveljen primer in sploh eden izmed skrajno redkih primerov, ko niso nacisti kritizirali ali se mu smeali.

Film o Nürnbergu nosi naslov «Triumf volje». V starih filmskih seznamih je ta film spadal med 12 najboljših dokumentarcev, kar

so jih kdaj koli napravili ne le v Nemčiji pač pa na svetu. Predvajanje tega dokumentarca je pritegnilo največ občinstva.

«Meni in večini mojih kolegov je zares nerazumljivo, kako so mogli tisti govori vplivati na inteligentne ljudi, — pravi 29-letni visokolek Gustav Span.

«Tudi moji starši, ki so nekoč podpirali Hitlerja in hitlerjeve ideje, so se začeli sedaj spraševati, kako je mogel Hitler biti privlačen — zatrjuje 27-letni Dagmar Szambor.

Dokumentarce «Triumf volje» je posnela Leni Riefensthal. V njem

se že opazijo znaki, ki napovedujejo svetovni konflikt, ki je izbruhnil nekaj let pozneje. Na letošnjem festivalu «Viennal» so poleg «Triumfa volje» predvajali še nekaj drugih nacističnih filmov, kot na primer znani antisemitski film «Večni Jidi», nadalje, «Hitlerjev pohod» leta 1938, ko je zasedel Avstrijo. Z druge strani pa so proti temu nacističnim filmom predvajali antinacistične filme «Lambeth Walk», to je britanski film, ki smeši nacistični gošji korak ter filmsko serijo z naslovom «Čemu se borimo», ki sta jo izdelala Frank Capra in Anatole Litvak.

se že opazijo znaki, ki napovedujejo svetovni konflikt, ki je izbruhnil nekaj let pozneje. Na letošnjem festivalu «Viennal» so poleg «Triumfa volje» predvajali še nekaj drugih nacističnih filmov, kot na primer znani antisemitski film «Večni Jidi», nadalje, «Hitlerjev pohod» leta 1938, ko je zasedel Avstrijo. Z druge strani pa so proti temu nacističnim filmom predvajali antinacistične filme «Lambeth Walk», to je britanski film, ki smeši nacistični gošji korak ter filmsko serijo z naslovom «Čemu se borimo», ki sta jo izdelala Frank Capra in Anatole Litvak.

se že opazijo znaki, ki napovedujejo svetovni konflikt, ki je izbruhnil nekaj let pozneje. Na letošnjem festivalu «Viennal» so poleg «Triumfa volje» predvajali še nekaj drugih nacističnih filmov, kot na primer znani antisemitski film «Večni Jidi», nadalje, «Hitlerjev pohod» leta 1938, ko je zasedel Avstrijo. Z druge strani pa so proti temu nacističnim filmom predvajali antinacistične filme «Lambeth Walk», to je britanski film, ki smeši nacistični gošji korak ter filmsko serijo z naslovom «Čemu se borimo», ki sta jo izdelala Frank Capra in Anatole Litvak.

se že opazijo znaki, ki napovedujejo svetovni konflikt, ki je izbruhnil nekaj let pozneje. Na letošnjem festivalu «Viennal» so poleg «Triumfa volje» predvajali še nekaj drugih nacističnih filmov, kot na primer znani antisemitski film «Večni Jidi», nadalje, «Hitlerjev pohod» leta 1938, ko je zasedel Avstrijo. Z druge strani pa so proti temu nacističnim filmom predvajali antinacistične filme «Lambeth Walk», to je britanski film, ki smeši nacistični gošji korak ter filmsko serijo z naslovom «Čemu se borimo», ki sta jo izdelala Frank Capra in Anatole Litvak.

se že opazijo znaki, ki napovedujejo svetovni konflikt, ki je izbruhnil nekaj let pozneje. Na letošnjem festivalu «Viennal» so poleg «Triumfa volje» predvajali še nekaj drugih nacističnih filmov, kot na primer znani antisemitski film «Večni Jidi», nadalje, «Hitlerjev pohod» leta 1938, ko je zasedel Avstrijo. Z druge strani pa so proti temu nacističnim filmom predvajali antinacistične filme «Lambeth Walk», to je britanski film, ki smeši nacistični gošji korak ter filmsko serijo z naslovom «Čemu se borimo», ki sta jo izdelala Frank Capra in Anatole Litvak.

Komplet Polidori iz rdečega lanenega platna, bluza iz šifona, klobuk Lancetti (Foto Ente Moda Italiana)

VESTI IZ BLIŽNJE ISTRE

Nove hiše rastejo kot gobe po dežju

V nekaterih vaseh so se lotili tudi cest

Po izredno blagi zimi smo prišli v pravo pomlad. Ljudeje in polja zelenijo, mandlji so že dolgi oviti v belo ali rožnato cvetje, breskve že tudi začenjajo s cvetenjem, skratka prava pomlad je tu. To pa ni nič nenavadnega, nasprotno, to je normalno, kot je normalno, da so zažvela polja, ker se povsod sliši žvenket poljskega orodja ali ropotanje traktorjskih motorjev. Bolj nenavadno kot vse to pa je dejstvo, da v teh prvih lepih pomladanskih dneh tako rekoč čez noč rastejo nove zgradbe, nove hiše, ki se dvigajo z zemlje kot gobe po dežju.

Od Plovanje in Kaštela v smeri Bui, na prostoru, koder do pred nedavnim ni bilo nič, razen kake negovane livade ali zapuščenega zemljišča, so ljudje začeli zidati hiše. Voda, ki je pred nedavnim segla tudi v ta del bujske občine, in modernizirana asfaltna cesta, ki povezuje Buje s Kaštelom in Dragonjo, ta dva elementa sta pripomogla k temu, da se je tudi v tem delu bujske občine začelo prebujati življenje. Pa tudi v samih Bujah se veliko gradi. Na vsakem koraku. Nove hiše rastejo posebno na področju Stanice, na koncu Garibaldijeve ulice in okoli tako imenovanega novega naselja. Skratka, nove hiše se gostijo in množijo in začnejo menjavati videz tega staro-istraškega mesteca.

V vaseh in zaselkih gornjega dela bujske občine ne zidajo novih hiš. Še preveč je starih za tisto malo prebivalcev, kolikor jih je tu ostalo. Toda tisti, ki se niso odselili k morju in drugam, so si sedaj zavili roke in se spoprijeli z delom, da bi jim življenje na vasi bilo prijetnejše.

Prebivalci nekaterih vasi, kot na primer vasi Bibici, komaj pol kilometra od ceste Buje — Grožnjan, so pred nedavnim obnovili čisto. S prispevkom bujske občine so usposobili cesto za hitrejši promet z Bujami in ostalimi središči. Podobno so pred časom napravili prebivalci zaselkov Razmanj, Franci, Ljubici, Pivki in drugih, ki so s pomočjo občine in podjetja «Elektrostra» napeljali tok do sleherne hiše in sedaj prihajajo na kmečke domove najrazličnejši električni aparati in stroji in ljudje z veseljem urejajo svoje domove, da je bivanje v njih prijetnejše. Prebivalci vasi Martinčič so čez zimo s prostovoljnimi delom izkopali jarek za vodovodne cevi, ker bi tudi oni radi imeli vodovod.

Po izredno blagi zimi smo prišli v pravo pomlad. Ljudeje in polja zelenijo, mandlji so že dolgi oviti v belo ali rožnato cvetje, breskve že tudi začenjajo s cvetenjem, skratka prava pomlad je tu. To pa ni nič nenavadnega, nasprotno, to je normalno, kot je normalno, da so zažvela polja, ker se povsod sliši žvenket poljskega orodja ali ropotanje traktorjskih motorjev. Bolj nenavadno kot vse to pa je dejstvo, da v teh prvih lepih pomladanskih dneh tako rekoč čez noč rastejo nove zgradbe, nove hiše, ki se dvigajo z zemlje kot gobe po dežju.

Od Plovanje in Kaštela v smeri Bui, na prostoru, koder do pred nedavnim ni bilo nič, razen kake negovane livade ali zapuščenega zemljišča, so ljudje začeli zidati hiše. Voda, ki je pred nedavnim segla tudi v ta del bujske občine, in modernizirana asfaltna cesta, ki povezuje Buje s Kaštelom in Dragonjo, ta dva elementa sta pripomogla k temu, da se je tudi v tem delu bujske občine začelo prebujati življenje. Pa tudi v samih Bujah se veliko gradi. Na vsakem koraku. Nove hiše rastejo posebno na področju Stanice, na koncu Garibaldijeve ulice in okoli tako imenovanega novega naselja. Skratka, nove hiše se gostijo in množijo in začnejo menjavati videz tega staro-istraškega mesteca.

V vaseh in zaselkih gornjega dela bujske občine ne zidajo novih hiš. Še preveč je starih za tisto malo prebivalcev, kolikor jih je tu ostalo. Toda tisti, ki se niso odselili k morju in drugam, so si sedaj zavili roke in se spoprijeli z delom, da bi jim življenje na vasi bilo prijetnejše.

Prebivalci nekaterih vasi, kot na primer vasi Bibici, komaj pol kilometra od ceste Buje — Grožnjan, so pred nedavnim obnovili čisto. S prispevkom bujske občine so usposobili cesto za hitrejši promet z Bujami in ostalimi središči. Podobno so pred časom napravili prebivalci zaselkov Razmanj, Franci, Ljubici, Pivki in drugih, ki so s pomočjo občine in podjetja «Elektrostra» napeljali tok do sleherne hiše in sedaj prihajajo na kmečke domove najrazličnejši električni aparati in stroji in ljudje z veseljem urejajo svoje domove, da je bivanje v njih prijetnejše. Prebivalci vasi Martinčič so čez zimo s prostovoljnimi delom izkopali jarek za vodovodne cevi, ker bi tudi oni radi imeli vodovod.

Po izredno blagi zimi smo prišli v pravo pomlad. Ljudeje in polja zelenijo, mandlji so že dolgi oviti v belo ali rožnato cvetje, breskve že tudi začenjajo s cvetenjem, skratka prava pomlad je tu. To pa ni nič nenavadnega, nasprotno, to je normalno, kot je normalno, da so zažvela polja, ker se povsod sliši žvenket poljskega orodja ali ropotanje traktorjskih motorjev. Bolj nenavadno kot vse to pa je dejstvo, da v teh prvih lepih pomladanskih dneh tako rekoč čez noč rastejo nove zgradbe, nove hiše, ki se dvigajo z zemlje kot gobe po dežju.

Od Plovanje in Kaštela v smeri Bui, na prostoru, koder do pred nedavnim ni bilo nič, razen kake negovane livade ali zapuščenega zemljišča, so ljudje začeli zidati hiše. Voda, ki je pred nedavnim segla tudi v ta del bujske občine, in modernizirana asfaltna cesta, ki povezuje Buje s Kaštelom in Dragonjo, ta dva elementa sta pripomogla k temu, da se je tudi v tem delu bujske občine začelo prebujati življenje. Pa tudi v samih Bujah se veliko gradi. Na vsakem koraku. Nove hiše rastejo posebno na področju Stanice, na koncu Garibaldijeve ulice in okoli tako imenovanega novega naselja. Skratka, nove hiše se gostijo in množijo in začnejo menjavati videz tega staro-istraškega mesteca.

V vaseh in zaselkih gornjega dela bujske občine ne zidajo novih hiš. Še preveč je starih za tisto malo prebivalcev, kolikor jih je tu ostalo. Toda tisti, ki se niso odselili k morju in drugam, so si sedaj zavili roke in se spoprijeli z delom, da bi jim življenje na vasi bilo prijetnejše.

Prebivalci nekaterih vasi, kot na primer vasi Bibici, komaj pol kilometra od ceste Buje — Grožnjan, so pred nedavnim obnovili čisto. S prispevkom bujske občine so usposobili cesto za hitrejši promet z Bujami in ostalimi središči. Podobno so pred časom napravili prebivalci zaselkov Razmanj, Franci, Ljubici, Pivki in drugih, ki so s pomočjo občine in podjetja «Elektrostra» napeljali tok do sleherne hiše in sedaj prihajajo na kmečke domove najrazličnejši električni aparati in stroji in ljudje z veseljem urejajo svoje domove, da je bivanje v njih prijetnejše. Prebivalci vasi Martinčič so čez zimo s prostovoljnimi delom izkopali jarek za vodovodne cevi, ker bi tudi oni radi imeli vodovod.

Po izredno blagi zimi smo prišli v pravo pomlad. Ljudeje in polja zelenijo, mandlji so že dolgi oviti v belo ali rožnato cvetje, breskve že tudi začenjajo s cvetenjem, skratka prava pomlad je tu. To pa ni nič nenavadnega, nasprotno, to je normalno, kot je normalno, da so zažvela polja, ker se povsod sliši žvenket poljskega orodja ali ropotanje traktorjskih motorjev. Bolj nenavadno kot vse to pa je dejstvo, da v teh prvih lepih pomladanskih dneh tako rekoč čez noč rastejo nove zgradbe, nove hiše, ki se dvigajo z zemlje kot gobe po dežju.

Od Plovanje in Kaštela v smeri Bui, na prostoru, koder do pred nedavnim ni bilo nič, razen kake negovane livade ali zapuščenega zemljišča, so ljudje začeli zidati hiše. Voda, ki je pred nedavnim segla tudi v ta del bujske občine, in modernizirana asfaltna cesta, ki povezuje Buje s Kaštelom in Dragonjo, ta dva elementa sta pripomogla k temu, da se je tudi v tem delu bujske občine začelo prebujati življenje. Pa tudi v samih Bujah se veliko gradi. Na vsakem koraku. Nove hiše rastejo posebno na področju Stanice, na koncu Garibaldijeve ulice in okoli tako imenovanega novega naselja. Skratka, nove hiše se gostijo in množijo in začnejo menjavati videz tega staro-istraškega mesteca.

V vaseh in zaselkih gornjega dela bujske občine ne zidajo novih hiš. Še preveč je starih za tisto malo prebivalcev, kolikor jih je tu ostalo. Toda tisti, ki se niso odselili k morju in drugam, so si sedaj zavili roke in se spoprijeli z delom, da bi jim življenje na vasi bilo prijetnejše.

Prebivalci nekaterih vasi, kot na primer vasi Bibici, komaj pol kilometra od ceste Buje — Grožnjan, so pred nedavnim obnovili čisto. S prispevkom bujske občine so usposobili cesto za hitrejši promet z Bujami in ostalimi središči. Podobno so pred časom napravili prebivalci zaselkov Razmanj, Franci, Ljubici, Pivki in drugih, ki so s pomočjo občine in podjetja «Elektrostra» napeljali tok do sleherne hiše in sedaj prihajajo na kmečke domove najrazličnejši električni aparati in stroji in ljudje z veseljem urejajo svoje domove, da je bivanje v njih prijetnejše. Prebivalci vasi Martinčič so čez zimo s prostovoljnimi delom izkopali jarek za vodovodne cevi, ker bi tudi oni radi imeli vodovod.

IZ UMETNOSTNIH GALERIJ

ANTOLOŠKA RAZSTAVA ČERNIGOJEVE GRAFIKE

Pelideset let umetniške ustvarjalnosti v balkonski galeriji Kulturnega doma - Razstava bo odprta do 31. t. m.

Po petdesetletni premočrtni in neprekinjeni likovni ustvarjalnosti prof. Avgusta Černigoja, naš najbolj plodovit tržaški likovni ustvarjalec, prikazuje v balkonski dvorani Kulturnega doma del svojih dosežkov, del svojih stvaritev iz te dolge dobe, vendar pa le del za njega so značilne grafike. Čeprav je balkonska dvorana v Kulturnem domu dokaj velika, je v njej komaj več kot bežen pregled novejših večbarvnih linorezov, urejenih in v drugih zametanih tehnikah izvedenih tiskov. Zato so starejša Černigojeva dela obiskovalcu na pogled le v zadnjih mapah ter na treh razstavnih mizah ali polkah.

Je pa sedanja Černigojeva razstava v Kulturnem domu nekakšna antološka razstava tega tako plodovitega slikarja. Žal nam ta razstava ne kaže na vpogled danes že porazgubljenih za Černigojevo borbeno-napredno usmeritev pa značilnih del iz dobe konstruktivizma, torej del ki bi potrdila kako ostaja navidezno spreminjajoči se umetnik vendarle zvest svojim mladostnim idealom iz Gropiusove šole «Bauhaus», iz katere so izšli svetovno znani preoblikovalci odnosov okoli a do umetnosti nasploh.

Iz prvih pofovistično-ekspressionističnih idejanc po letu 1930, po nadstavno občutenem postkubizmu in abstraktizmu, ki mu je sledil, opazoma kako nemirni umetniški temperamenti sili ali celo poganja Černigoja dalje v vedno nova raziskovanja vedno novih likovnih tokov.

To pa se ne dogaja zato, ker bi Černigoj stalno in vedno kaj posnel in komu sledil, pač pa je to v cilju iskanja vedno globljih likovnih spoznavanj, s katerimi presenetičito domiselno bogati svoje mladostne predstave o tem, kaj naj bi likovnost bila kot umetnost. Vse nove vrednote pa Černigoj domiselno prilagaja svojemu osnovnemu da emanju skoroda ciklično, tako da njeni vrhovi vedno znova izstopajo iz vrenja te stalne estetske revolucije, ki jo Černigojeva umetnost doživlja ali podžviplja.

V preteklih letih je ta njegova ciklična krivulja vzponov in padcev dosegla svoj vrh in to v izredno razgibanem vzdušju. Njegov oisek je zapravljen predvsem v tistih oddihih, v katerih se spajata načelno nezdružljivi konstruktivistični geometrizem s pesniško občuteno predmetnostjo človeškega lika, ki neveljivo promica iz prepleta lepotoosti črt in oblik. So to jedkanice in suhe igle, ki po strokovni moštrosti dela ter umetniško uravnovešeni umierjenosti v marsičem presegajo prenekatero svetovno bolj znano grafiko.

Teh nad 200 grafik, kolikor jih je na vpogled sedaj v balkonski

V sredo zvečer je bil v dvorani Gallus v Ul. R. Manna drugi nastop gojencev Glasbene matice. Na gornji sliki vsi gojenci, ki so nastopili

Kvarteta blokoflav Glasbene matice

Godalni kvartet Glasbene matice

v žepu, ki so čuvali kralja. Mati pa je služila pri ženi finančnega ministra, ki so ji pravili milostljiva in je vsako jutro tistemu, ki je prvi pokleknil predno in ji poljubil roko, podarila sto dinarjev. Generalu, ki jih je zdaj preganjal, je od dajal čolne, in videl Nemce zbliza, od kaplarja do generala. Skratka, dobro je poznal ljudi, ki naj bi jih revolucija stmo-glavila ter jim vzela imetje, moč in oblast. Poznal je tudi tiste, ki jim je bila ta oblast namenjena, delavce, s katerimi se je skupaj vozil, ko sta hodila s Primožem v gimnazijo. Poznal jih je celo bolje kot mnogi drugi tečajniki.

Včasih so se pogovori zavlekli pozno v noč. Nekateri so zastavljali utrjujoča vprašanja. V takih primerih se je razprava kar sama spremenila v tovariški pomenek o zasebnih rečeh. Na takih večerih je izvedel marsikaj iz življenja poklicnih revolucionarjev. Vida jim je pripovedovala, kako je bilo težko v stari državi in v ilegali. Povedala je, kako je bilo s Tonetom Tomšičem, njenim možem, sekretarjem slovenske partije, ki so ga v gramozni jami ustrelili Italijani takrat, ko je imel njun otrok komaj štiri mesece. Skrivali so ga pri sorodnikih, ona pa je padla v roke gestapa, ki jo je vrnil Italijanom, ti pa so jo odpeljali v kazensko taborišče. Tam je organizirala gladovne stavke in bila na čelu odpora jetnič proti upravi taborišča.

Polkovnik Rudi je imel le nekaj predavanj o resnosti položaja in o konkretni vlogi korpusa ob koncu vojne. Bil je resen in zaskrbljen in ne preveč zgovoren. Medtem ko so teoretizirali o bližnji in daljni komunistični družbi, je Rudi že vedel za stvari, ki jim niso bile znane: da se sovražnik že pripravlja na veliko ofenzivo. Tako so zedinili stališča in voljo, kako graditi stranko, ki bo sposobna prevzeti in obdržati oblast, ter usposobiti njene člane, da bodo v marksističnem duhu samostojno ukrepali. Zgraditi naj bi partijo, ki bi kot idejna in gonilna sila razvoja novih poti vodila množice.

V Cerknem je vladala negotovost. Jedli so slabo, spali kar v predavalnici in se pokrivali z angleškimi padalskimi pliantami. Doživeli so tudi nočni obisk angleških pilotov. Vojka je z drugim vred gnala radovednost na ulice. Gledali so letala,

TONE SVETINA

UKANA

343.

TRETTJA KNJIGA

Primožu je bilo, kot da so oživilo oče, mati in sestra, ko da polja ob domačiji spet zelene, kot da je hiša pod streho... da, začnjenja se novo življenje...

«Moram jo videti, četudi bi dezertiral za nekaj dni!»

«Ne bo treba,» je rekel Blisk in ga peljal k Pemcu. Pemčeva usta je preletel smehljaj. Izdal mu je dovoljenje za cel teden dopusta!

«Zakaj nimaš čina? Saj si že od dvainštiridesetega v hosti, ne?» je vprašal Primoža Pemc.

«Mitraltjez sem. Sarcev menda ne boste dali novincem?» Pemc ga je dobrohotno udaril po plečih.

«Dali ti bomo četo!»

«Tega pa ne! Bolj bom koristil pri mitraljezu!» se je naglo ubranil Primož.

10

Medtem ko je brigada vozila hrano in gonila živino z Gorenjske, je bil Vojsko v Cerknem na partijskem tečaju pri štabu korpusa.

Z Orlovom sta samo nekaj dni skupaj vodila četo. Zjutraj, ko se je vrnil ves zdelan — saj se je vso noč pretikal po nevarnem zasneženem, kotanjastem svetu — je bil zaukazan zbor in pohod na nove položaje. Bil je na smrt utrujen, žalosten, imel pa je mirno vest: Nemci niso dobili njegovega

KOŠARKA EVROPSKI POKAL PRVAKOV

V dramatičnem finalu zmaga pripadla Ignisu

TEL AVIV, 23. — Ignis je v finalnem srečanju tekmovalca za pokal evropskih prvakov premagal jugoslovanski klub Jugoplastika iz Splita s tesnim izidom 70:69 (34:35) in je tako Italiji priboril še eno pomembno mednarodno košarkarsko priznanje. Po uspehu Simmenthala, ki je zmagal v tekmovalcu za pokal pokalov, se je Italija znašla kar z dvema peterkama v samem evropskem vrhu.

Srečanje med italijanskimi in jugoslovanskimi košarkarji je bilo izredno napeto in živčno. Obe postavi sta do skrajnih meja napeli svoje sile za doseg končne zmage in lahko rečemo, da sta bili prav do zadnjih sekund tekme enako oddaljeni od pokala evropskih prvakov. Ob prvem polčasu so bili v tesnem vod-

V ŽENSKI ODOBJARSKI PROMOCIJSKI LIGI

Po prvem delu prvenstva domovke same v vodstvu

Prvi del ženskega promocijskega prvenstva A skupine se je zaključil (čeprav je treba še odigrati tekmo Mladost — AGI C) Toda ta tekma ne bo vplivala na lestvico saj sta obe ekipi na zadnjem mestu brez točk.

Tekma Mladost — AGI C bo v soboto, 25. marca ob 17.30 v telovadnici AGI (Largo Culiat).

V prvem delu prvenstva so za beležili sledeče rezultate:

1. KOLO:	
AGI C — UGG	1:3
Corridoni C — Mladost	3:0
2. KOLO:	
UGG — Corridoni C	3:1
Mladost — Dom	2:3
3. KOLO:	
Corridoni C — AGI C	3:1
DOM — UGG	3:1
4. KOLO:	
AGI C — Dom	1:3
UGG — Mladost	3:1
5. KOLO:	
Dom — Corridoni C	3:2
Mladost — AGI C (še ni odigrano)	

Lestvica po prvem delu prvenstva:

1. Dom (Gorica)	8
2. UGG (Gorica)	6
3. Corridoni C (St. Peter ob Soči)	4
4. AGI C (Gorica) in Mladost (Dobersdob)	0

(Mladost in AGI C imata tekmo manj).

Po prvem delu prvenstva je gorška šestaška Doma sama v vodstvu, ogroža jo samo UGG. Spodaj med obema v povratnem kolu bi moral odločati o prvem mestu. Drugi slovenski predstavnik v tej skupini je Mladost iz Dobersdoba. Dobersdoba dekleta do sedaj še niso zmagala, upajmo pa, da bodo to storile v soboto proti AGI C, s katerim delijo zadnje mesto.

Kolikor povratnega kola prvenstva odbojkarica zveza še ni objavila, a bi ga morala v kratkem. Povratni del bo namreč na sporedni takoj po velikonočnih praznikih, to se pravi čez 10 dni.

Upajmo, da bo v povratnem delu prvenstva ženska šestaška Doma ponovila dosedanje uspehe, Mladost pa dosegla boljše kot doslej.

Dom premagal Corridoni C

Dom — Corridoni C 3:2
DOM: Princic N., Dornik, Miklavc, Vizinin, Komel Uršič, Malič, Princic D.

ki so kot senca brnela čez nebo, in padala, ki so pristajala okoli ognjev pred vasjo. Zaveje z obleko so metali brez padal, tako da bi jih bil eden skoraj zadel: tresčil je na streho in obslula jih je razbita opeka.

Jan je bil z Vojskom zadovoljen, zato je prodajal, da gre v partijsko šolo pokrajinskega komiteja, ki je bila skrita neke v cerkjenjskih hribih. Zato je ostal kar v Cerknem in čakal, da se bo s sotečajniki odpeljal s staro, razhrebano «korjetro», kot so imenovali avtobus na drva, v Dolenjo Trebušo.

V menzi za prehodne goste je srečal Primoža. Veselo sta se pozdravila. Primož je bil v novem nemškem plašču, z brzostrelko na ramni. V očeh se mu je zrcalilo nenavadno zadovoljstvo.

«Kam?» ga je vprašal.

«K Travnikarju na dopust!»

«Gotovo si dobil sina, ki si tako dobre volje!»

«Seveda!»

Sla sta ob reki navzgor in sedla na hlode ob potoku, kjer so se v vodnih curkih svetilekale postvi. Primož je Vojsku prebral Anino pismo. Sam ga je znal skoraj na pamet. Njene besede so bile kot nezadržan klic, ki vleče živali skozi gozdove, čez morja, tisoče kilometrov daleč, da pridejo tja, kjer se nadaljuje njihova vrsta...

Preden sta se poslovila, mu je Primož dejal:

«Pridi k nam v jurišni bataljon in pusti Orlova! Mi smo vojska!»

11

Z nočjo je Primož prešel reko in čisto in se začel vzpenjati v pobočja, ki so držala k Travnikarjevi domačiji. Gore so se ledeno bleščale in odsev zvezdnega neba se je iskri na zasneženem drevju. Prameni mesečine so se prelivali v temne grape, kjer so bili studenci še vedno zamrznjeni. Poti, samo poti, iz gore v goro... Na srečo je ljubil pohode pa tudi samoto in mesečino. Bilo mu je, ko da je sam na svetu in ko da bo vedno živ.

1. SVETOVNO PRVENSTVO V SMUČARSKIH POLETH V PLANICI

Danes svečana otvoritev nato poleti za trening

PLANICA, 23. — Organizatorji 1. svetovnega prvenstva v smučarskih poletih so, kot vse kaže, dobili bitko s snegom. Huda odjuga namreč povzroča prireditev tega tekmovalca največ skrbi, saj je bilo nekaj časa celo dvomljivo, če jim bo uspelo vse čase poletov vzdržati snežno oblogo skakalnice v zadovoljivem stanju. Danes pa je že jasno, da hujši težav s snegom ne bo več. S prekrivanjem snežne odeje ter s kemičnim postopkom, s katerim so utrili plast snega, so strokovnjaki omogočili, da bodo poleti na sporedu vse dni, prav do nedelje.

Tekmovalci vseh 17 držav so danes pretežno počivali ter štedili svoje moči za jutrišnje trenajzne poletje.

V kolikor bi ne prišlo do nepred-

vidnih zaprek, bodo tekmovalci vsak dan opravili po tri serije poletov. V soboto in nedeljo bo prvi polet poskusen, ostala dva pa uradna. Sodniki bodo ocenjevali vse poletne, točke uradnih sobotnih in nedeljskih poletov pa bodo nato sesteli. Za konkurenco bodo štele točke za slog treh srednjih ocen sodnikov, tem pa bo treba pristeti še točke za daljino (vsak meter ena točka).

Vprašanje, ki si ga na predvečer poletov zastavljajo vsi ljubitelji tega športa je to: bo v Planici padel nov svetovni rekord?

Odgovor je težko dati. Skakalnica je tehnično pripravljena tako, da bodo lahko na njej pokazali tekmovalci vse svoje sposobnosti. To pa pomeni, da tudi svetovni rekord okrog 170 metrov ne bi prišel povsem nepričakovano, čeprav je le malo verjetno, da ga bomo videli že letos. V prihodnjih letih pa lahko z gotovostjo računamo, da bodo to razdaljo ne le dosegli, ampak tudi presegli. Planiška skakalnica je namreč zgrajena tako, da lahko, če je le nekoliko popravijo in dopolnijo, dopušča tudi 200 metrov dolge poletje.

Trenutno ima lestvica najboljši skakalec sedva nekoliko bolj «skromne» številke. Dosedanji najdaljši skoki na svetu so bili taki:

165 m Manfred Wolf (V. Nem.)
164 m Jiri Raška (ČSSR)
162 m Bjørn Wirkola (Nor.)
161 m Horst Queck (V. Nem.)
160 m Josef Matouš (ČSSR)
160 m Bohumil Doležal (ČSSR)
154 m Reinhold Bachler (Av.)
154 m Christian Kiehl (V. Nem.)
150 m Lars Grini (Nor.)
150 m Peter Stefančík (Jug.)
P — Planica, V — Vikersund, O — Oberstdorf.

NOGOMET

Tekmi, ki jih bo morala Italija odigrati proti Turčiji v drugi skupini nogometnega izločilnega turnirja za svetovno nogometno prvenstvo 1974, bosta 13. januarja v Italiji in 25. februarja prihodnjega leta v Turčiji.

SPOROD SP v Planici

DANES
9.30 slovesna otvoritev
10.00 začetek poletov za trening
JUTRI
10.00 prvi dan tekmovalca za SP
V NEDELJO
10.00 drugi dan tekmovalca za SP. Po končanih poletih podelitev kolajn FIS.

SABLJANJE

BARI, 23. — Danes se je pričel v Bariju tristranski sabljaški turnir med Italijo, Romunijo in Poljsko.

VABILO ITALIJANSKI NAMIZNOTENIŠKI REPREZENTANCI

TUDI SONJA MILIČEVA NA KITAJSKO?

Italijanski igralci naj bi nastopili v raznih kitajskih mestih na več turnirjih

RIM, 23. — Na kosilu, ki ga je priredilo veleposlanstvo LR Kitajske v Rimu je predsednik italijanske namiznoteniške zveze Sineri prejel od prvega svetnika kitajskega veleposlanstva Sušenga vabilo italijanski namiznoteniški reprezentanci za nastop na Kitajskem. Komisija za šport pri kitajski vladi je povabila na Kitajsko tako italijansko moško, kot tudi žensko reprezentanco.

Kitajci so se hoteli s tem oddolžiti za gostoljubnost, ki so jo bili deležni lani novembra, ko je njihova reprezentanca gostovala v Italiji.

Po načrtu naj bi italijanski igralci nastopili na tem gostovanju v času desetih dni (v obdobju od julija do oktobra) na štirih ali petih turnirjih v raznih kitajskih mestih.

ROKOMET

MADRID, 23. — Na predolimpijskem rokometnem turnirju v Madridu se v svojih skupinah zmagale Italija, Francija, Luksemburg in Nizozemska. Turnir se bo zaključil 25. marca.

SNJEŽNE RAZMERE

Velika planina	120 cm
Krvavec	160 cm
Vogel	285 cm
Komna	210 cm
Planica	15 cm
Ljubelj	30 cm
Zelenica	210 cm
Višarje	200 cm
Nevejsko sedlo	200 cm
Trbiž	0
Sappada	60 - 140 cm
Marmolada	100 - 390 cm
Cortina	40 - 210 cm
Misurina	130 cm
Nevegal	20 - 180 cm

MODENA, 23. — Danes je glasnik Ferrarija izjavil, da se ta avtomobilska hiša ne bo udeležila dirke za veliko nagrado, Sao Paula, niso še znani vzroki za odstop.

BOKS

RIM, 23. — V Rimu se je danes pričelo italijansko amatersko bokarsko prvenstvo. V osminah finala lahke kategorije je Quadri (Emilia) premagal Benesa (Julijska krajina) po točkah.

Vzpel se je na greben in skozi redko goščavo je uzri njuno goro. Njen gol, kopasti vrh se je stikal z zvezdami. Se popoldne je korčali skozi njene gozdove, kjer so stoletne buke čakale, da se prebudi zemlja in požene sokove v korenine. Vso pot je mislil na Ano. To je bila gora, nad katero se je pred nedavnim prižgala nova zvezda, njegov sin. Kdove kaj so mu naklonile rojenke? Kako lepo je vsaj včasih biti sam, brez ure, brez povečanja, sam z mesecem, soncem, sklamami in drevjem... Tu je prostornost svobode, za katero se on bori. Ljudje ginejo pravzaprav zato, da bi lahko vsak živel po svoje, kot bi mu bilo najbolj všeč.

Zdaj je razmišljal o sinu. Vzgojil ga bo v moza, tako kot je njegov oče vzgajal njega. Prepredale so ga niti spominov iz otroštva, v katerih sta se mešala trpkost in veselje.

Na senožeti, kjer je postal, da bi si obrisal pot s čela, je prišla iz gozda lisica. Ustavila se je dvajset korakov pred njim in vohljala v nasprotni breg. Lahko bi jo bil ustrelil. Pa naj živi, si je mislil. Vedel je, da se ta čas živi parijo, in ne bi bilo prav, če bi ubijal zdaj, ko je namenjen k sinu.

Breg ga je zdelal. Pod vrhom je njegovo tanko uho ujelo škrlatjanje snega. Kot senca tiho je smuknil s poti za bližnje drevo in nameril na stezo orojce.

«Kdo je?» se je oglasilo iz teme.

Precej časa so kavljali drug drugega, preden so se pričeli, kdo da so. Bila je patrolja vojske državne varnosti, v kateri je Primož na srečo poznal enega, ki je bil z njim v brigadi. Opozorili so ga, naj bo previden, ker so se belogardi ugnezdili le dve uri hoda od tod in večkrat ponovi vdorajo v gorska naselja; preoblečeni v partizane da preskušajo kmete in ropajo.

Previdneje je nadaljeval pot. Pričel se je, da je svobodnega ozemlja vsak dan manj — to je bilo čutili na vsakem koraku...

Pri Travnikarju je še gorela luč. Bil je še spodaj v grapi, ko ga je najavil pes. Luč v hiši je ugasnila. Zato je najprej zavil k psu, ki je veselo zavilil in se vzpel nanj. Takoj se je spet prižgala luč in v veži je zaropotalo. Na pragu se je

pojaval sivolasi gospodar, ki je po pasjem glasu spoznal, da je prišel k hiši prijatelj.

«Primož, zaboga? Ali si sam?»

«Sam sem, Travnikar», mu je stisnil roko.

«Kaj pa je z našim?»

«O, živ je in zdrav in vsak dan hujši! Pa Vojsko tudi. Pozdravljata vas.»

«Dobro, da si prišel, sicer bi te čakali vso noč. Zenske so od hudiča. Ne vem, kakšen občutek imajo. Ana je rekla, da boš nocoj prišel... in ves dan je govorila, da prideš. Zato smo vsi trije ostali za pečjo in te čakali», je dejal mož in zapahnil težka hrastova vrata.

V izbi mu je Ana planila v objem. Tako je bila prevzeta, da ni spravila niti besede iz ust. Tudi Primož ni vedel kaj reči, samo čvrsto jo je držal v objemu. Naposled je vprašal:

«No, kje ga imate?»

«V kamri, v zibki je, da mu ne bi nagajala luč», je rekla Ana.

Odprla je vrata in pramen svetlobe je padel otročičku na obraz. Zbudil se je in odprl oči. Primož se je sklonil nadenj. «Tvoje oči ima», je dejala Ana.

«Ves je tvoj, ves», je povzel Travnikar.

Ana ga je nežno dvignila iz zibke in ga dala v roke Primožu. Le-ta ga je dvignil pod strop.

«Andrejček!... Našemu atu je podoben», je rekel. Potem ga je položil nazaj in ga gledal se in še.

Vstala je tudi mati. Primož ji je dal sinovo pismo, ki ga je Tinka prebrala naglas. Vojsko pa je pisal Travnikarju, naj pripravi puško, ker bo petelin na Jelovici kmalu zapel!

Prinesli so mu velik kos svinjske pečenke, skledo zelja in kruh.

«Naše hiše vojna ni spravila na kolena, Primož; le jej saj imamo!» je rekla mati.

«Po Primorskem preganjate Nemce, tu pa se šopirijo beli Dvakrat so bili že pri nas. Z Ano sva zmazovala v bunkerju...»

Primoža je zaskrbelo za Ano in otroka; predlagal je, da se oba umakneta v bolnišnico na Jelovici.

12

(Nadaljevanje sledi)

TEDENSKI PREGLED MLADINSKIH NOGOMETNIH PRVENSTEV

Pri naraščajnikih Gaja med prvimi

MLADINCI

V prvi tekmi mladinskega prvenstva tekmovalca za pokal Coterle je Primorje visoko zmagalo. Prosečani so bili stalno v napadu in bi proti Ederi lahko dosegli še izdatnejši rezultat.

V nedeljo se bodo srečali z ekipo CRDA. Po predvidevanjih bi jim zmaga ne smela uiti, saj Tržačani do sedaj niso dosegli vidnejših rezultatov.

Triestina — S. Giovanni	4:0
Libertas TS — CRDA	0:4
Primorje — Edera	3:0
CGS — Don Bosco	1:2

Triestina	6
Libertas TS, Don Bosco	3
Primorje, CRDA, S. Giovanni	2
CGS, Edera	0

PRIHODNJE KOLO

Triestina — Libertas; CRDA — Primorje; Edera — CGS; Don Bosco — S. Giovanni.	
--	--

Tudi slovenske odbojkarice, ki nastopajo v italijanski B ligi, bodo kmalu prenehale s svojimi prvenstvenimi nastopi. Med tremi našimi ekipami, ki nastopajo v tej ligi, sta se letos dobro odrezala Bor in Breg (na sliki med zadnjim derbijem preteklo nedeljo), Sokol pa se bo moral posloviti od družbe drugoligašice

Libertas TS	7
Vesna	6
Breg	5
Triestina A	4
Fortitudo in Esperia	3
Costalunga	2
Inter SS	0

PRIHODNJE KOLO

Triestina A — Esperia, Libertas TS — Costalunga, Fortitudo — Inter SS, Vesna — Breg.

SKUPINA C

V tej skupini sta obe slovenski enajsterici dosegli zadovoljiva rezultata. Primorje je zmagalo, Union pa je izenačil.

Po zaslugi hitrega napada so Prosečani prišli do prve zmage v letošnjem prvenstvu. V drugem polčasu pa se je izkazala tudi obramba, ki je preprečila izenačenje proti Roianeseju. V nedeljo se bo Primorje srečalo z ekipo Giarizole B. Če se bodo vsi nogometaši potrudili, jim zmaga prav gotovo ne bo ušla.

V tekmi s Ponziano je bil Union povsem enakoveren nasprotnik. Hude v tem srečanju je bilo opaziti tibi v napadu, kjer nimajo Podlonejci spretnih strelcev. V prihodnjem kolu pa se bo Union pomeril z Don Boscom. Vsako predvidevanje je tvegano, saj razpolagajo Tržačani z dobrimi igralci, Podlonejci pa so od nedelje do nedelje boljši.

IZIDI

Giarizole B — Rosandra	1:1
S. Giovanni — Don Bosco	5:1
Union — Ponziana	0:0
Primorje — Roianese	2:1

LESTVICA

S. Giovanni	8
Din Bosco in Ponziana	5
Union in Primorje	3
Giarizole B	2
Roianese in Rosandra Zerial	1

PRIHODNJE KOLO

Roianese — S. Giovanni, Don Bosco — Union, Giarizole B — Primorje, Rosandra Zerial — Ponziana.

ZACETNIKI

V začetniškem prvenstvu je od slovenskih moštven nastopila le Zarja, ki je odpravila Edero kar s 4:0. Breg je počival. Jutri se bodo Bazovci in Brežani pomerili med seboj. Na papirju imajo «plavi» več možnosti za zmago.

IZIDI

Zarja — Edera	4:0
Giarizole — Fortitudo	1:0
Libertas TS — Inter SS	4:0
Ponziana — Muggesana	2:2
Esperia Plo XII — Zaula	2:1
Breg je počival.	

PRIHODNJE KOLO

Edera — Esperia Plo XII, Zaula — Giarizole, Fortitudo — Libertas TS, Inter SS — Ponziana, Breg — Zarja. Počiva Muggesana.

M. K.

13

(Nadaljevanje sledi)

